

Bayer Zsolt: Öregasszonyok

2010 december 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Konrád Györgynek 1933 és a nácik hatalomátvétele jut eszébe az új médiatörvényr?l. Ez pedig magával hozza a szokásos dilemmát: szabad-e az értelmiségi lét ethoszát konkrét politikai okból és konkrét haszonért eláruló, mélységesen és felháborítóan felel?tlen s leginkább unalmasan ostoba hülyék unalmasan ostoba hülyeségeivel foglalkozni?

Nem szabad. De muszáj. Most, még egyszer, utoljára. Legutoljára. Legyen ez az el?szava a Kivezetés a politikából cím?, ezerszer elképzelt m?nek.

El?ször is egy apróság: nézem Konrád György fényképét, és töprengek, vajon honnan ismer?s ez az arc? Nem, nem arról van szó, hogy már ezerszer láttam, egy fenét! Konrád arca önmagán túl ismer?s. Aztán rájövök: Konrád leginkább Heller Ágnesre hasonlít. ? meg Kornis Mihályra. ?k valamiért mind öregasszonyosak lesznek az id? múlásával. Csupa boszorkányos öregasszony…

Az antiszemitizmus apologétái itt teszik le majd az els? útjelz? cölöpöt azoknak, akiknek esetleg nem mindenr?l ugyanaz jut eszükbe. Itt fogják felhívni a figyelmet arra, hogy az „?k” alatt a zsidókra kell gondolni. Egy frászt. ?k alatt ?rájuk kell gondolni. Egy felel?tlen, cinikus, politikai érdekért és konkrét haszonért mindig mindenr?l ugyanazt mondó, gondoló, állító szellemi körre kell gondolni. Azokra, akiknek negyven éve nem jutott eszükbe semmi új, semmi fontos és hasznos, viszont tudják, hogy az antiszemitizmustól és nácizmustól való folyamatos rettegésb?l nemcsak remekül meg lehet élni, de ez biztosítja a posztamenst is a semmi újat, fontosat és hasznosat nem gondolók oszlopcsarnokában.
Úgy általában az öregasszonyok arca szép. Széppé szokta faragni az id?. Kivéve azokét, akiknek igazából soha semmi gondjuk nem volt önmagukon kívül. Hát ezért olyan nem szép öregasszonyok ?k…

Másodszor azt érdemes végiggondolni, vajon Konrád Györgynek miért 1933 és a náci hatalomátvétel jut mindig eszébe? Például a médiatörvényr?l is, amely mögött természetesen cenzúrát sejt. Miért, amikor 1933-ról és a nácik hatalomátvételér?l semmi személyes tapasztalata nem lehet? Ellenben itt élt, egy kelet-közép-európai országban, kommunista diktatúra alatt, méghozzá negyven esztend?n át. Ráadásul – állítólag – ? ennek a kommunista diktatúrának elnyomottja, üldözöttje, cenzúrázott, elhallgattatott írója volt. Csupa-csupa személyes élmény, személyes tapasztalat, megélt történelem, csupa valóság, ráadásul a társadalom többsége számára is ez az

eleven, ismert, átélt valóság. Miért mégis a nácizmus? Meg 1933?

Aki erre tudja a választ, nagyjából mindent tud. Pedig semmi bölcsek köve – a válasz siralmasan egyszer?: azért a nácizmus és azért 1933, mert az él?, eleven és velünk együtt lélegz? kommunizmust és annak b?neit nem illend? emlegetni ebben a szellemi körben. Ez a szellemi kör utólag (is) elárult mindent, ami igazán fontos, és az ostobák oszlopcsarnokába csak a nem létez? nácizmus ostorozásával nyerhet belép?t.

Unalmas, lapos, ezerszer ismételt igazság ez. És mégis mindhiába… Európa csúnyán megöregedett öregasszonyai ezt az egy leckét tanulták meg, de ezt nagyon. S biztosak lehetnek a jelesben, hiszen ?k teszik fel a kérdéseket is, és mindig ugyanezt fogják kérdezni. És ?k írták át a történelmet is, és ?k osztogatják az elismeréseket és díjakat és ösztöndíjakat, és csak id? kérdése, hogy elmúljon az a kicsike rossz érzés bennük, ami a természetes lelkiismeret velejárója. Csak id? kérdése, hogy elhiggyék önmagukat és a maguk teremtette világot. Amelyben nincsen más probléma, csak ?k…
Csupa beteg fétis ez a világ. Ma a média feltétlen szabadságában hinni és azt hirdetni semmiben sem különbözik attól, mint amikor valaki használt n?i alsónem?kben liheg egy sötét, rossz illatú hátsó szoba mélyén. S ez csak egy a fétisek tömkelegéb?l…
Korlátozás nélküli média, szabad piacgazdaság, az állam lebontása: a végeredmény itt hever a lábunk el?tt. És sok-sok csúnyán öreg öregasszony azzal akar életet lehelni ebbe az egész dögl?d? szörnyetegbe, hogy nácizmussal riogat.

Már csak arra lennék kíváncsi, ha Konrád Györgyöt tényleg elvinnék egyszer, mert tényleg feltámadna 1933, akkor vajon mi jutna eszébe?

Szerencsére ezt nem fogjuk megtudni soha. Így marad nekünk az ismert, unott ostobaság. S a hülyék kórusa. Meg az az élhetetlen, borzalmas világ, amit összehoztak a fétiseikb?l. És a remény, hogy legalább nekünk eszünkbe jut valami…
Bayer Zsolt , magyarhirlap.hu

Ajánló